

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

321

Vragen van het lid **Klaas de Vries** (PvdA) aan de ministers voor Vreemdelingenzaken en Integratie en van Justitie over *het niet tijdig implementeren van Europese asielrichtlijnen in het Nederlandse recht*. (Ingezonden 16 oktober 2006)

1

Is het waar, dat de Definitierichtlijn die minimumnormen geeft voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, op 10 oktober jl. had moeten zijn geïmplementeerd in het Nederlandse recht?

2

Is het waar dat de Europese Unie Nederland heeft bedreigd met juridische stappen als Nederland de richtlijn niet spoedig implementeert?¹

3

Welke verklaring heeft u voor het feit dat Nederland op dit gebied in gebreke is gebleven? Op welke termijn verwacht u een wetsvoorstel ter implementatie van de Definitierichtlijn in te dienen?

4

Bij welke andere richtlijnen, dan wel andere Europese besluiten op uw gebied, is de Nederlandse regering in gebreke met de implementatie, of zal zij dat naar verwachting binnen de komende zes maanden zijn?

5

Deelt u de mening dat door het niet tijdig implementeren van Europese richtlijnen de rechtszekerheid schade lijdt?

6

Welke overgangsregeling gaat u treffen, opdat de Nederlandse regering toch conform de hierboven genoemde Definitie-richtlijn handelt?

¹ Trouw, 11 oktober 2006.

Antwoord

Antwoord van minister **Verdonk** (Vreemdelingenzaken en Integratie), mede namens de minister van Justitie. (Ontvangen 13 november 2006)

1

Ja. Het betreft hier overigens richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, die ook wel wordt aangeduid als de Kwalificatierichtlijn.

2

Ingeval van niet-tijdige implementatie zal de Europese Commissie standaard een procedure tegen de desbetreffende lidstaat beginnen wegens schending van het gemeenschapsrecht. Deze procedure bestaat uit twee fasen: de

administratieve en de rechterlijke fase. De administratieve fase vangt aan met een aanmaningsbrief van de Commissie aan de lidstaat. Op dit moment heeft Nederland nog geen aanmaningsbrief ontvangen. Overigens heb ik reeds een brief verzonden aan de Europese Commissie waarin zij wordt geïnformeerd over de niet-tijdige implementatie van voormelde richtlijn.

3

Hoewel bij de totstandkoming van de richtlijn reeds is gezien hoe (het ontwerp van) de richtlijn zich verhoudt tot het nationale recht, bleek de inpassing van de bepalingen van de richtlijn in de nationale wet- en regelgeving complexer dan verwacht. Dit betrof met name de verhouding tussen bepaalde begrippen uit de richtlijn en begrippen in het nationale recht, de vraag of de richtlijn dwingt tot imperatief geformuleerde bepalingen in het nationale recht en de mogelijkheden om eventueel gunstiger normen vast te stellen. Gelet op de complexiteit is het wetsvoorstel tot aanpassing van de Vreemdelingenwet 2000 aan de richtlijn – hoewel daartoe niet verplicht – ter advisering voorgelegd aan de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken. Voorts is veelvuldig overleg gevoerd met andere lidstaten over de interpretatie van de richtlijn. Door deze

omstandigheden heeft de implementatie van de richtlijn vertraging opgelopen. Het wetsvoorstel tot aanpassing van de Vreemdelingenwet 2000 aan de richtlijn ligt op dit moment voor advies bij de Raad van State. Nadat de Raad van State advies heeft uitgebracht, zal ik het wetsvoorstel zo spoedig mogelijk indienen bij de Tweede Kamer. Naar verwachting zal dit omstreeks januari 2007 zijn.

4

Er vanuit gaande dat de vraag betrekking heeft op richtlijnen, dan wel andere Europese besluiten op het gebied van immigratie, geldt dat op dit moment – naast voormelde richtlijn 2004/83/EG – nog twee andere richtlijnen niet binnen de daartoe gestelde termijn door Nederland zijn geïmplementeerd. Het betreft hier richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen en richtlijn 2004/82/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de verplichting voor vervoerders om passagiersgegevens door te geven. Deze richtlijnen dienden uiterlijk op 23 januari 2006 respectievelijk 5 september 2006 te zijn geïmplementeerd. Terzake van het niet tijdig implementeren van richtlijn 2003/109/EG loopt op dit moment een procedure tegen Nederland wegens schending van het gemeenschapsrecht. Voor de periode dat de implementatie van deze richtlijn nog niet is voltooid, is inmiddels een overgangsregeling getroffen (Stcrt. 2006, nr. 192). Naar verwachting zal binnen de komende zes maanden van geen andere richtlijn op het gebied van immigratie de implementatietermijn worden overschreden.

5

Voorop gesteld dient te worden dat ik uiteraard altijd zal trachten om aan de uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende verplichting om richtlijnen binnen de daartoe gestelde termijn te implementeren te voldoen. In sommige gevallen is het door omstandigheden echter moeilijk om die verplichting na te komen. In dat geval zal ik uiteraard de vereiste spoed betrachten om maatregelen te nemen om het nationale recht alsnog in overeenstemming te brengen met de desbetreffende richtlijn. Hierbij zal ik

aandacht besteden aan de eventuele schade die de rechtszekerheid door het niet tijdig implementeren van een richtlijn lijdt en bezien op welke wijze in de periode dat de implementatie van de richtlijn nog niet is voltooid, de rechten kunnen worden verzekerd die particulieren aan de desbetreffende richtlijn kunnen ontlenen. Terzake van richtlijn 2003/109/EG heeft dat bijvoorbeeld geleid tot het treffen van de hiervoor genoemde overgangsregeling.

6

Naar mijn mening voldoet het Nederlandse beleid inzake de toelating van asielzoekers, zoals dat is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 2000, in hoofdlijnen reeds aan de bepalingen van de richtlijn. De nationale uitvoeringsmaatregelen behelzen dan ook voor een groot deel slechts de omzetting van bestaande beleidsregels in algemeen verbindende voorschriften. Gelet hierop, meen ik dat in de periode dat de implementatie van de richtlijn nog niet is voltooid niettemin de rechten kunnen worden verzekerd die particulieren aan de richtlijn kunnen ontlenen. Om die reden ben ik op dit moment niet voornemens om een overgangsregeling te treffen. Evenwel zal ik gedurende de periode tot de voltooiing van de implementatie van de richtlijn blijven bezien of het treffen van een overgangsregeling alsnog noodzakelijk is.